

इराण आणि इस्मायलदरम्यानचे युद्ध आजघडीला शांत दिसत असले तरी नजिकच्या भविष्यकाळात पुन्हा पेटणार नाही, याची खात्री आज कोणीच देताना दिसत नाही. हे युद्ध त्या दोन देशांमध्ये झडले आणि अमेरिकेच्या इराणवरील बाँबहल्ल्यानंतर शांत झाले. मात्र मधल्या काळात परिणामस्वरूप महागाई वाढली आणि तेलाचा व्यापार संकटात येईल, अशी शक्यता बोलून दाखवली जाऊ लागली. आज ही शक्यता दिसत नसली तरी अशा घडामोर्डीचा जागतिक अर्थकारणवरील प्रभाव हा एक महत्वाचा मुद्दा आहे. मध्य पूर्व हा जगातील तेल उत्पादनाचा एक प्रमुख भाग आहे. जगातील सुमारे २५ टक्के तेल व्यापार इराण आणि होम झऱ्याच्या आखातासारख्या त्याच्या आसपासच्या भागातून होतो. इस्मायल आणि इराणमधील युद्ध पुढे पुन्हा भडकले, तर तेलाच्या पुरवठात व्यत्यय येऊ शकतो. शिंपिंग मार्ग बंद होऊ शकतात आणि तेल टँकरवर हल्ल्याचा धोका वाढू शकतो. यामुळे तेलाच्या किमती गणनाला भिट्ठू शकतात. गेल्या काही दिवसांमध्ये तेलाच्या किमती गणनाला भिट्ठू आहे. कच्च्या तेलाच्या किमती प्रति पिंप ७८ डॉलर्सवर पोहोचल्या. यामुळे भारतासारख्या देशांमध्ये पेट्रोल, डिझेल आणि स्वयंपाकाच्या गॅसच्या किमती वाढू शकतात. परिणामी, सामान्य लोकांचा खर्च वाढेल. कच्च्या तेलाच्या वाढत्या किमतीमुळे महागाईदेखील वाढेल. तेलाचा व्यापर केवळ वाहनासाठी नाही, तर वस्तूच्या उत्पादनासाठी आणि देशांमध्ये मध्यमवर्गीय आणि गरीब कुटुंबांवर भार वाढेल. दोन्ही देशांमधील युद्धापूर्वी, महागाई नियंत्रणात असल्याचे दिसून येत होते आणि यामुळे अलिकडच्या काळात अनेक मोरुचा अर्थव्यवस्थांच्या मध्यवर्ती बँकांचा त्यांच्या देशांमधील बँकांना दिलेल्या कर्जावरील व्याजदर कमी करत होत्या. 'बँक ऑफ इंडिलंड'ने अलीकडेच ब्रिटनचा बेस इंटरेस्ट रेट ४.२५ टक्के केला. भारतीय रिझर्व्ह बँकनेही अलिकडेच प्रमुख रेपो रेट ५० बेसिस पॉइंट्सने कमी केला. तथापि, ट्रम्प यांच्या 'टॉरफ वॉर'मुळे अमेरिकेच्या फेडरल रिझर्व्हने दर क पात ठे वले कमी न करता 'जैसे थे' आहेत

पन्नास वर्ष पूर्ण झाली. ही देशाच्या राजकीय आणि सामाजिक जीवनातील एक अत्यंत महत्वपूर्ण घटना. आज मागे वळून पाहताना या घटनेचे गंभीर पडसाद उमटलेले दिसतात. इंदिरा गांधींनी लादलेली घोषित आणीबाणी अनुभवणारे बडे नेते, ज्येष्ठ पत्रकार, विचारवंत आजकाल पुन्हा आणीबाणी अवतरल्याचा आरोप करतात. हे नेते काँग्रेसचे आहेत असे नाही. शिवाय याविषयी काँग्रेसवाले कोणत्या तोंडाने बोलणार? अर्थात, काही इंदिरानिघ्या नेते आजही आणीबाणीच्या तत्कालिन अपरिहार्यतेचे समर्थन करतात; पण आणीबाणी ही घोडचूकच होती, अशी कबुली देत बहुतांश काँग्रेसजन या लांच्छनातून स्वतःची आणि पक्षाची सुटका करून घेण्यासाठी धंडपडतात. 'सर्व ज्येष्ठ नेते तुरुंगावासात असल्यामुळे आपण भूमिगत राहून आणीबाणीविरुद्ध प्रचारसाहित्य बनवले. त्या वेळी गांधीवादी लोकांसोबत काम करण्याची संधी मिळाली,' असे मोदी सांगतात. 'आणीबाणीचे स्मरण करत गळे काढण्याची आपली प्रकृती नाही. आणीबाणीमध्ये आलेल्या संकटांमध्ये भारताची लोकशाही तावून-सुलाखून निघाली. चोहोबाजूंनी अन्याय होत असताना त्याविरुद्ध लढण्याची एक जिद्द असते. ती मूल्यांसाठी जगण्याची ताकद

जागरूकतेचा आणि आताची

नाही आणि जनमानसातील प्रतिमा
बिघडणार नाही याची काळजी घेत
ते राजकीय अडथळे दूर करण्याच्या
प्रयत्नात असतात. इंदिरा गांधीच्या
आणीबाणीला त्यांचे पुत्र संजय
गांधीमुळे दहशतीचे परिमाण लाभले.

आण अमारकच्या इरणवराल बाबहल्ल्यानंतर महागाई वाढली आणि तेलाचा व्यापार संकटात गली. आज ही शक्यता दिसत नसली तरी अशा एक महत्वाचा मुद्दा आहे.

आखाती सघषे आण जागतिक सुरक्षा

की आयातहर्च वाढून वित्रीय तूट मर्यादिबाहेर जाते. अशा वेळी रिझाव्हन बँकेला व्याजदरवाढीचा पर्याय स्वीकारावा लागतो आणि तसे झाल्यास उत्पादनवृद्धीवर प्रतिकूल परिणाम होतो.

डॉलरपर्यंत पोहाचले तेव्हा देशातील पेट्रोल आणि डिझेलचे भावही विक्रमी पातळीवर पोहोचले होते. पेट्रोल आणि डिझेलचा अर्थव्यवस्थेवर व्यापक परिणाम होत असतो. त्यामुळे अनेकांन्यापासून खतांपर्यंत सर्व वस्तू प्रवंड महागाई झाल्या होत्या. तेव्हा टोमेंटो ८० रुपये किलो आणि कोथिंबिरीची एक जुडी सव्वाशे रुपयाला गेली होती. इतकी महागाई कधी कुर्णाली पाहिली आहे का? २०१८ नंतर आंतरराष्ट्रीय बाजारात कच्च्या तेलाचे भाव इतके कधीही वाढले नव्हते. २०२१ अखेर जगभर कोरोनाचे संकट निवळत चालले होते. त्यामुळे अर्थव्यवस्थांना उभारी मिक्रो लागली. परिणामी, सर्वच वस्तूंची मागणी वाढत चालली आणि त्याचे पर्यवसान इंधनांच्या किमती वाढण्यात झाले. त्यावेळी जगातील प्रमुखउत्पादक देशांनी तेलाचे भाव वधारले असतानाही उत्पादनात टप्प्याटप्प्यानेच वाढ करण्याचे ठरवले होते. २०२० मध्ये ब्रॅंट क्रुडचे किंमत बऱ्हलता ४२ डॉलर होती. २०२१ अखेर ती दुपटीवर गेली. अशा वेळी मागणीच्या तुलनेत उत्पादन आणि पुरवठा मोठ्या प्रमाणात वाढला असता, तर भाव खाली आले असते. परंतु तेल निर्यातदारांचं 'ओपेक' ही संघटना तसेच तेल उत्पादकांचा दुसरा एक समूह यांच्याबैठकीत केवळ प्रति दिन चार लाख बऱ्हल्सनेच उत्पादन वाढवण्याचा निर्णय झाला.

बरता नाणां झाल्याउळ सारे पहा प्रवाता एक लाख रुपयावर नेवा
बन्याचदा आंतरराष्ट्रीय व्यापारात अडथळे येतात आणि शेअर बाजार
कोसळतो, तेहा गुंतवणूकदार सोन्याकडे वळतात. या वेळी असेच
घडले. इस्पायलने इराणच्या दोन तेल आणि
नैसर्गिक वायू शुद्धीकरण प्रकल्पांवर हळे केले.
इराण हा जगातील तिसऱ्या क्रमांकाचा तेल
उत्पादक देश आहे.

कच्च्या तेलाच्या किमती वाढत गेल्यास
तेलविक्री कंपन्यांना पेट्रोल आणि डिझेलच्या
किमती वाढवाव्या लागतात. यामुळे
वाहतूक, अन्नपदार्थ तसेच इतर वस्तू
म्हाग होऊ शकतात. इस्पायल आणि
इराण यांच्यातील युद्धामुळे सर्वाधिक
फटका आधीच कर्जाबाजारी असलेल्या
पाकिस्तानलाही बसला. तिथे पेट्रोल आणि
डिझेलचे भाव भारताच्या तुलनेत दुपटीने वाढले. पाकिस्तानच्या हाय
स्पीड डिझेलच्या किमतीत प्रति लिटर सुमारे आठ आणि पेट्रोलच्या
किमतीत प्रति लिटर चार रुपये ८० पैसे पाकिस्तानी रुपयांची वाढ
करण्यात आली. आता तिथे हाय स्पीड डिझेल २६२ रुपये प्रति लिटर
तर पेट्रोल २५८ रुपये प्रति लिटर झाले आहे. अगोदरच युकेन-रशिया
आणि इस्पायल-हमास संघर्षाचे जगातील वस्तू बाजार किंवा कमोडिटी
मार्केटवर विपरीत परिणाम झाले आहेत. इस्पायल-इराण तणावामुळे

हमत दसाइ
ज्येष्ठ पत्रकार

बरोबर ५० वर्षांपूर्वी, २५ जून १९७५ च्या र
इंदिरा गांधीच्या नेतृत्वाखालील सरकारने अच-

नक संपूर्ण देशात आणीबाणी जाहीर केली. या निर्णयानंतर, नागरिकांचे मूलभूत अधिकार हिरावून घेण्यात आले. वर्तमानपत्रांवर सेन्सरशिप लादण्यात आली, विरोधकांना तुरुंगात टाकण्यात आले आणि सर्वांचा आवाज दाबण्यात आला. भारतात यापूर्वी दोनदा आणीबाणी लागू करण्यात आली होती, परंतु त्यामागे युद्ध किंवा बाढ्य हळा अशी ठोस कारणे होती. २६ ऑक्टोबर १९६२ रोजी चीनशी युद्ध झाल्यानंतर देशात पर्याप्त

आणीबाणी लागू करण्यात आली. तेव्हा जवाहरलाल नेहरू पंतप्रधाननपदी होते. ही आणीबाणी १९६८ पर्यंत चालली. १९७१ ची दुसरी आणीबाणी ३ डिसेंबर १९७१ रोजी पाकिस्तान युद्धामुळे लागू करण्यात आली. हे युद्ध बांगलादेशच्या स्वातंत्र्याश संबंधित होते आणि देशाच्या सुरक्षेला धोका होता. या वेळी व्ही, व्ही, गिरी राष्ट्रपती होते. १९७५ ची तिसरी आणीबाणी २५ जून १९७५ च्या रात्री इंदिरा गांधी सरकारने अंतर्गत अस्थिरतेचे कारण देत अचानक लागू केली, मात्र खरे कारण न्यायालयाचा निर्णय होता. १२ जून १९७५ रोजी अलाहाबाद उच्च न्यायालयाने इंदिरा गांधींची निवडणूक रद्द केली होती आणि त्यांना सहा वर्ष निवडणूक लढवण्यास मनाई केली होती. त्यानंतर त्यांच्या राजीनाम्यासाठी देशभरात निदर्शने सुरु झाली. इंदिरा गांधी यांनी स्वतःला वाचवण्यासाठी आणि सतत राहण्यासाठी राष्ट्रपती फखरुद्दीन अली अहमद यांना आणीबाणी जाहीर करण्यास भाग पाढले.

ही आणीबाणी पूर्ण २१ महिने म्हणजे २१ मार्च १९७७ पर्यंत चालली. आणीबाणीच्या काळात संविधानाच्या

कलम ३५२ अंतर्गत देशातील
नागरिकांचे मूळभूत अधिकार रद्द
करण्यात आले. वृत्तपत्रांचे स्वातंत्र्य
रद्द करण्यात आले. सरकारच्या परवानगीनेचे प्रत्येक
बातमी प्रकाशित केली जाई. राजकीय विरोधकांना
अटक करून तुरुणात टाकण्यात आले. त्यात जयप्रका
नारायण, अटलबिहारी वाजपेयी, लालकृष्ण अडवाची
यांसारखी मोठी नावे समाविष्ट होती. १९७५ ची
आणीबाणी अजूनही भारतीय लोकशाहीचा सर्वात काळा अध्याय
मानली जाते. ती इंदिरा गांधींच्या हुक्मशाही विचारसंस्थीचे आणि
सतेच्या भुकेचे प्रतीक मानली जाते. आजही राजकीय पक्ष या
निर्पायासाठी कॉप्रेस आणि इंदिरा गांधींना कॉंडीत पकडतात. इंदिरा
गांधींनी सवैधानिक तरतुर्दीच्या मदतीने आणीबाणी लादली; परंतु
आणीबाणीच्या काळात जे काही घडले ते आज औपचारिक घोष
न करता घडत आहे. फरक इतकाच आहे, की आणीबाणीच्या
काळात ते शिस्तीच्या नावाखाली केले गेले, तर आज विकास
आणि राष्ट्रवाद हे मंत्र आहेत. आणीबाणीच्या काळात खुशामत

आज माजपमध्य रावशक्त प्रसादि, शवराजासह चाहान आण
देवेंद्र फडणवीस यांच्यापासून ते अगदी खालच्या पातळीवरील
कर्पकल्पार्पित अनेक तेवें मोटी गांचे टैटी शक्तीचे मर्त ऊरुप

कायकत्यापयत अनक नत मादा याच दवा शक्तीच मूत स्वरूप किंवा अलौकिक क्षमतचे म्हणून वर्णन करतात. भाजप अध्यक्ष जे. पी. नद्वा यांनी मोर्दीना देवांचेही नेते म्हटले, तेव्हा इंदिरार्जीच्या काळातील राजकीय खुशमतीत आणि सध्याच्या खुशमतीत काहीच फरक नसतो, हे लक्षात आले. आज लोकशाहीची रक्षक म्हणता येतील, अशा संघटना कमी आहेत. आज पुन्हा एकदा सरकारी मंत्री न्यायालयांना खटले कसे निकाली काढायचे याबद्दल सल्ला देताना दिसतात. न्यायालयांनीही सरकारच्या हेतूनुसार निर्णय दिले आहेत. सर्वोच्च न्यायालय आणि उच्च न्यायालयाचे न्यायाधीश सार्वजनिक व्यासपीठांवर सत्ताधारी पक्षाच्या नेत्यांचे कौतुक करतात; त्यांची विशेष प्रशंसा पंतप्रधान मोदी यांच्यासाठी राखीव असते. निवडणूक आयोगाची विश्वासार्हता नष्ट झाली आहे. पंतप्रधान आणि त्यांच्या पक्षाच्या सोयी लक्षात घेऊन निवडणुकांचे वेळापत्रक आखले जातात. माहिती अधिकार कायदा जवळजवळ निष्प्रभ झाला आहे. सीबीआय,

प्रासिकर विभाग आणि अंमलबजावणी संचालनालाय यासारख्या संस्था सरकारशी असहमत असलेले विरोधी पक्षनेते, सामाजिक कार्यकर्ते, लेखक आणि बुद्धिजीवींना त्रास देण्यासाठी साधने बनल्या आहेत. या कामातही, न्यायव्यवस्था सरकारला अप्रत्यक्षपणे सहाय्यक म्हणून काम करते.

लोकशाहीचा चौथा स्तंभ म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या माध्यमांची स्थितीही आज चिंताजनक आहे. आज पत्रकारिता आणीबाणीनंतर होती तशी राहिलेली नाही. याचे मुख्य कारण म्हणजे मोठ्या कॉर्पेरेट घराण्यांचा या क्षेत्रात प्रवेश आणि माध्यम गटांमध्ये असलेली नफा कमावण्याची स्पर्धा. नफेखोरीमुळे माध्यम संस्था पूर्णपणे जनविरोधी आणि सरकारच्या समर्थक बनल्या आहेत. सरकारी आणि बिगरसरकारी माध्यमांमधील फरक जवळजवळ संपला आहे. व्यावसायिक विचारांमुळे माध्यमांची आक्रमकता आणि निष्पक्षता केवळ कमी होत नाही तर व्यावसायिक, नैतिक आणि लोकशाही मूल्ये आणि नागरी हळूबद्दलची त्यांची वचनबद्धता देखील कमी होत आहे. परिणामी, देश एका अघोषित आणीबाणीला सामोरा जात आहे. आसपास कोणीच सुखी, सम आधानी दिसत नाही. शासन, प्रशासन यापासून त्रस्त दिसत आहे.

मनाला भिडणारे नीत

अलिकडेच आपण जगतिक संगीत दिन साजरा केला. त्यानीमिताने 'मर्जी की मालकिन' हे गाणे रिलीज करण्यासाठी बॉलिवूड अभिनेत्री पारुल गुलाटी पॉवरहाऊस गायिका सुनिधी चौहानसोबत दिसून आली. या दोघांची मिळून हे गाणे सादर केले आहे. यशराज मुख्यते यांनी निर्मित आणि संगतबद्द केलेले हे गीत म्हणजे आकर्षक सूखच नाहीत तर ते महिलांच्या आयुष्य प्रवासाबद्द भाष्य करणारे आहे. त्यांनी धैर्य, स्वातंत्र्य आणि निर्भय महत्त्वाकांक्षा या गाण्यांप्र॒े व्यक्त होत आहेत. त्यामुळेच हे गाणे अनेक यशस्वी महिलांच्या यशाचे प्रतिविव असल्याच मत पारुल गुलाटी हिने व्यक्त केले आहे. महिलांना, विशेषत: तरुणीना आणि इच्छुक उद्योजकांना सक्षम करण्यासाठी ते महत्त्वाची भूमिका बजावेल, असे तिचे म्हणणे आहे.

गण्याबद्द बोलताना ती म्हणाली, 'मर्जी की मालकिन' ही फक्त एक ओळ नाही तर एक घोषणा आहे. प्रयेक महिलेला स्वतःच्या निवडी, कारकीर्द आणि स्वप्ने स्त्रीकारपण्याचा अधिकार आहे. आपांची गाण्यातून हाच विचार पोहोचवण्याचा प्रयत्न केला आहे. सुनिधी चौहानसोबत काम करण्याबद्द पारुल म्हणाली, 'सुनिधीसोबत काम करणे माझ्यासाठी अत्यंत गौरवास्पद आहे. माझ्यासाठी ती नेहमीच एक आदर्श राहिली आहे. तिच्या आवाजात या गाण्याची गरज असणारी एक धग आहे. त्यामुळेच गाणे एकणाच्या प्रत्येक मुलीमध्ये एक शक्तिशाली विचार प्रज्ञवलित करण्याचे काम हे गाणे करेल, याचा आम्हाला विश्वास वाटतो.'

एकूणच हे गाणे अशा असंख्य महिलांविषयी थेट भाष्य करते ज्यांना सतत वात पाहण्यास, तडजोड करण्यास किंवा जुळवून घेण्यास सांगितले गेले आहे. 'हा ट्रॅक शांतपणे स्वतःचे साप्राज्य निर्माण करण्याचा प्रयेक मुलीसाठी आहे. मला आशा आहे की ते एव्हांच्या धाइसी निर्णयाचा सुंजळट्रॅक बनेल...' असे म्हणत ती आपल्या भावाना व्यक्त करते. थोडक्यात सुनिधीच्या जबरदस्त आवाजामुळे आणि पारुलच्या स्पष्ट दृष्टिकोनामुळे, 'मर्जी की मालकिन' हे गाणे आधीची गाण्यांप्र॒े खूप काही जास्त बनले आहे. ही एक चलवळ आहे. त्यामुळेच स्पीकरवरून मोठ्याने वाजत असो किंवा इअरबड्सवरून हठू आवाजात वाजत असो, सक्षम करणारे हे गाणे प्रत्येक श्रोत्याच्या मनाला भिडेल यात शंका नाही.

धमाल फोटो, खुमासदार व्हिडिओ

'भूल भूलैया ३' नंतर कार्तिक

आर्यनने आगामी वित्रपटांची तयारी सुरु केला आहे. अनुराग बसूच्या रोमांटिक झामा व्यतिरिक्त तो समीर विद्रूंसच्या वित्रपटावर देखील काम करत आहे. अलिकडेच, त्याने आपले परदेशीतील काही मोठेशीर फोटो शेअर केले असून ते मोठ्या प्रमाणावर व्हायरल होत आहेत.

कार्तिक आर्यन सध्या करण जोहर निर्मित 'तू मेरी मेरी ते तेरा तू मेरी' चे शूटिंग करत आहे. त्याचे दिग्दर्शन समीर विद्रूंसच्या वित्रपटाच्या शूटिंग दम्यानचे फोटो अभिनेत्याने सोशल मीडियावर शेअर केले आहेत.

अलिकडेच इंस्टाग्राम स्टोरीवर त्याचे हे बरेच फोटो आणि व्हिडिओ प्रेक्षकांनी पाहिले आणि 'लाईक्स'च्या माध्यमातून पसंतीही नोंदवली. पहिल्या फोटोमध्ये क्रोएशियन भाषेत '२९ जून २०२५ तू मेरी मेरी ते तेरा तू मेरी' असे लिहिले आहे तर दुसऱ्या व्हिडिओमध्ये कार्तिक आर्यन फुटबॉल खेळताना दिसत आहे.

दुसऱ्या एका फोटोमध्ये तो टीमसोबत मजा करताना दिसतोय तर अशाच एका फोटोमध्ये पिझळा शॉपवर उभा असून पूर्ण लक्ष पिझळावर केंद्रीत केलेल्या कार्तिकची छबी दिसत आहे. एका

व्हिडिओमध्ये

दिसत आहे. एका